

بیانیه کامپاین ۵۰٪ به مناسبت ۸ مارچ روز جهانی زن

خاستگاه روز جهانی زن فقط رویدادهای تاریخی آن نیست، این روز در روند اعتراضات و فعالیت‌های سیاسی زنان شکل گرفت و نمادی شد برای همه کسانی که از مبارزات زنان برای بهبود شرایط زندگی شان دفاع میکنند. این روز به مثابه نقطه تاریخی مبارزات زنان علیه نابرابری‌ها، فرصت مناسبی برای تجدید پیمان و گام برداشتن زنان و مردان آزادیخواه در کنار یکدیگر برای ادامه مبارزات حق طلبانه و عدالتخواهانه است.

از سالیان متمادی بخصوص ۸ سال اخیر بدین سو در افغانستان از هشتم مارچ، روز همبستگی بین المللی زنان با برگزاری مراسم سمبولیک و اهدا تحایف و کف زدن‌ها تجلیل به عمل می‌آید. اگر چه روز جهانی زن باید بهانه‌ای هرچند اندک برای بررسی واقعی وضعیت زنان و ارائه راه حل‌ها برای بهبود زندگی آنان باشد اما متأسفانه در کشور ما، با وجود امکانات نسبی، ارزش واقعی این روز مورد غفلت واقع شده و هیچ پاسخ عملی به خواست‌ها و مطالبات زنان ارائه نمی‌شود.

علی‌رغم آنکه ما فعالان حقوق زن همواره سعی کرده ایم تا از اندک فرصت‌ها و روزنه‌ها برای دستیابی به حقوق انسانی خویش نهایت بهره را ببریم و خود در ایجاد فضاهای برابر سخت کوشیده ایم اما متأسفانه امروز شاهد شکل‌گیری اراده‌ای در اداره جامعه هستیم که سعی در محدود کردن فعالیت‌ها و ایجاد موانع در راستای مشارکت سیاسی زنان و کم‌رنگ نمودن حضور هر چند اندک آنان در عرصه‌های سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری دارد.

همه می‌دانیم که زنان با مشکلات عدیده‌ای در زندگی عمومی و خصوصی مواجه‌اند که دلایل متعدد اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی دارد اما آنچه روشن است یکی از عمده‌ترین علل عقب مانده‌گی و عدم توجه به مشکلات زنان پایین بودن سطح مشارکت سیاسی آنان و عدم حضورشان در عرصه‌های تصمیم‌گیری و سیاست‌گذاری است و بیم آن می‌رود تصمیمات اخیر دولت نیز اندک زمینه‌های مشارکت آنانرا محدودتر ساخته و وضعیت را بحرانی‌تر کند.

کامپاین ۵۰٪ به منظور پیشگیری از دچار شدن جامعه به چنین وضعی، توجه دولت و مسئولین را به اولی‌ترین خواست‌های خود در این برهه زمانی جلب نموده و عمده‌ترین مطالبات خود را به صورت روشن و شفاف و با صدای رسا به شرح زیر اعلام می‌دارد:

۱- گذر از شرایط جنگی و بحران‌های امروز و داشتن جامعه‌ای مبتنی بر شرایط انسانی و عادلانه مستلزم تلاش‌هایی پی‌گیر و همه‌جانبه در راستای دستیابی به صلح، تحقق عدالت، پایبند بودن دولت و حامیان آن به برنامه عمل صلح، مصالحه و عدالت در افغانستان و به رسمیت شناختن جایگاه زنان در این روند است و تا زمانی که این نقش و جایگاه به رسمیت شناخته نشود، زنان در مذاکرات صلح و تقسیم قدرت جایگاهی نخواهند داشت و تنها شاهد حضور سمبولیک آنها در این عرصه‌ها خواهیم بود. فلذا اولین خواست کامپاین ۵۰٪ از دولت تلاش در جهت دستیابی به صلح پایدار و عادلانه در کشور از طریق یافتن راه حل مسالمت‌آمیز و پایان بخشیدن به راه حل جنگجویانه و مذاکرات غیر شفاف با عاملین جنگ، سرکوب و جنایت است که امروز پس از گذشت ۸ سال تلاش در راستای ایجاد صلح و نهادینه سازی دموکراسی در افغانستان، بیم آن می‌رود که این تلاش‌ها در جریان بازی‌های سیاسی بزرگ و مذاکرات پشت پرده، قربانی وعده‌های بی‌اساس امنیت و صلح شوند.

۲- حقوق سیاسی به عنوان منشاء سایر حقوق انسانی و معیاری معتبر برای بررسی وضعیت حقیقی زنان در هر جامعه است. کامپاین ۵۰٪ با درک واقعیت‌ها و با بررسی وضعیت فعلی مشارکت سیاسی زنان در کشور (اعم از انتخابات و انتصابات) و حضور بسیار کم‌رنگ و شکننده آنان در عرصه‌های قدرت و تصمیم‌گیری، بر ضرورت رفع موانع، کمبودها و چالش‌های موجود در برابر زنان برای احقاق حقوق سیاسی خود، پافشاری می‌کند و موکداً از دولت می‌خواهد که قانون انتخابات افغانستان را که اخیراً از سوی ریاست جمهوری توشیح شده، طوری اصلاح و تعدیل نماید که موجب کاهش سهم زنان و از دست دادن کرسی‌های پارلمانی زنان به ویژه در شهرهای بزرگ نشود و حضور حد اکثری آنان را در ولسی جرگه تضمین نماید.

لیست سازمان‌های حامی کامپاین ۵۰٪

اتحادیه سراسری زنان افغانستان، کمیته مشارکت سیاسی زنان افغانستان، بنیاد آرمان شهر، مرکز آموزش حقوق بشر برای زنان، مجتمع جامعه مدنی افغانستان، نهاد همبستگی برای عدالت، نشریه دنیای زن، روزنامه ۸ صبح، موسسه

زن امروز افغان، مرکز مطالعات اجتماعی – فرهنگی آسیا، موسسه سلام، مرکز جوانان کابل، موسسه حمایت از زنان بی بضاعت افغانستان، موسسه نوا، روزنه صلح برای زنان افغانستان، زنان افغان به سوی انکشاف، نشریه سروش ملت.

پایان